

Ôntmoeting

"Haa Tina!"

Julia lacht, eur vermomming is geslaagd! Wilde pruuk, laere kledje aan met daarop ennen button: private dancer.

Dreej daag vastelaovend, vandaag as Tina Turner.

Vastelaovesmeziék schalt oet de boxe en as vanzelf begint ze op ut ritme mej te deine.

Met de rug taege de lambrisering geniet ze met kleine sluukskes van eur pilske en löt euren blik dwale euver de oétbundige vastelavondvierders in de euvervolle kroeg.

Ze vengt d'n blik van enne jôngeman dae aan den andere kant van de kroeg taege de lambrisering steit. Hae is gekleid in ennen gestreepte arabische djellaba en haet ein kunstig in mekaar geknutseld hoofddeksel op, dat zien gezich umkranst met bengelende krelkes.

Lacht hae now taege eur?

Ze kiekt efkes naor links en naor rechts maar ze ontdekt neemus anders dae vur ziene lach in aanmerking zoew kunnen kôme.

Hallo moeie man, waarvandaan dien belangstelling vur mich? Ach jao natuurlijk, realiseert ze zich, ik bin Tina Turner.

Hae höft zien glaas nao eur op.

Julia bloost bliej. Wae bisse toch, Leef? Waorum kiekse zoë naor mich? Ut mâk mich zoë gelukkig.

Zien auge laote eur neet los.

In ennen impuls stuk ze eur hand op, en legt die dan op eur hert.

Ouk hae legt de hand op zien hert.

Gelökzalig sluit ze efkes eur auge. Danke danke, Leef.

Hae begint zich enne waeg in eur richting te bane door de woelig broésende kroeg.

Met Vastelavond kân en meugse idderein dae se leuk vinds aanspraeke.

En... kösse... met vastelaovend stroeit Julia royaal met ônschöldige kösmuulkes. De gedachte um deze man te kösse duit eur naor aojem snakke.

Thoes wach eure man, hae guf niks um vastelaovend. Hae vertrouwt eur.

Daor is hae, zien auge doën beej nou.

"Wae bisse toch? Ik vind dich zoë leuk!"

"Tina."

"Jao, jao," lacht hae, "maar wae bisse ech?"

"Julia..."

Hae preuft eure naam.

"Julia... bisse heej oet de stad?"

"Nae."

De hossende meinigte dauwt eum in ziene rug taege eur aan. Vur haldvas gaon as vanzelf zien erm um eur haer.

Help, wat fijn.

D'r kump ein kalmte tusse eur beide, gevange in elkaars blik, zoë wie in de film.

Ze drukt zach een vrindschapskösmulke op ziene mônd, leef en teder.

Zien auge vonke.

"Wie het's dich?"

"Ben!" Ziene blik dwaalt euver eur gezicht.

"Ben, proost hê."

Hij stoët zien glaas met det van eur: "Ik vind dich zoë moei..."

D'r vleugt enne schaduw euver eur gezicht. Zien bewondering geldt eure wilde pruuk, ut laere kledje, eure moeie schmink.

Hae höft eur kin op, köst eur zachjes: "Dich bis zoë...leef!"

Vinse ut gek, dinkt ze, dich bis de zôn, ik allein d'n baromaeter...

Eur hert kniept zich pienlijk same...

Dit is en vastelaoves-cadeautje, dinkt ze, maa zoë meteen kumt de verwachting naor miër... en dat kan, dat meug ik neet gaeve.

"Ik môt gaon," zaet ze. Spietig.

"Bisse d'r morges ouk weer?"

"Jao..."

Nog twiëje daag in ut veuroetzich...

Hae pakt eur hand en legt die taege zien wang. "Wies morges leeve Julia..."

Ze lacht stil, d'r meug gen morges ziën vur eur.

Ut sprookje is oét. Ut haet twelf oor geslage. Ze môt weg. Eure prins blijft achter met ut glaze muiltje in zien hand; ein glaze muiltje in de vorm van enne wilde pruuk en en laere kledje. Ze wet, heej geit hae morgen mej op zeuk naor zien prinses, naor Tina.

"Hojje leeve Ben."

Eur lippe rake nog eine kiër vluchtig ziene mônd en dinkt: Miër kan ik dich neet gaeve Ben. Vanachter en andere vermomming zal ik dich morges stillekes leefhebbe. Op veilige aafstand.

"Hojje..."

Ze makt zich los oet zien erm en worstelt zich zônder umkiéke door de meinigte naor boéte.

Eur hert boenst schriénend gemis.